

Om trons bevisning i goda gärningar

Till en broder, bedrövad över att hans tro burit så liten frukt och särskilt bekymrad över Jesu ord i Matt. 25: 35-36.

Guds nåd och frid – den frid, som övergår allt förstånd, bevare edert hjärta och edra tankar i Kristus Jesus! Min brådska är så stor, att jag ej hinner mycket mer än denna hälsning och önskan, vari ligger mer än allt förstånd. Jag menar *Guds nåd* och *Guds frid* uträtta mer än några, om än förståndiga ord. Eder skrivelse av den 27 juni visar, att ni även förut skrivit ett brev, vilket jag dock ej bekommit; därför skyndar jag nu att under bön om Guds nåd säga ett ord över ett par frågor i brevet. Käre broder! Att de orden skola fullbordas på oss: »Jag var hungrig, och I gåven mig att äta» etc., eller huru de skola bliva det, det har i alla tider varit en svår stötesten för alla Guds barn; därför säger ock Jesus, att de rättfärdiga på högra sidan vid detta tilltal skola svara: »Herre, när sågo vi dig hungrig och gåvo dig mat?» Då däremot de fördömda på vänstra sidan säga: »När tjänade vi dig icke?» Just dessa motsatta frågor från de två olika hoparna visa, både att det skall vara ett tecken på de trogna, att de aldrig se något gott hos sig, och även att de verkligen skola vara i okunnighet om, att det är åt Herren Kristus, de bevisat det goda, som de gjort åt fattiga bröder; ty varför skulle de osaliga på vänstra sidan hava mera förstånd om den hemligheten? Nej, de motsatta frågorna beteckna just, att de trogna alltid döma sig själva hårt och icke se det goda, Gud verkat hos dem. Världen däremot tycker sig alltid vara bra.

Men nu: hela Kristi framställning i Matt. 25: 35 och följande har endast till ändamål, att visa *ett stort allmänt förhållande* med de trognas och otrognas olika gärningar och sinnelag samt domarens sätt att skåda och döma våra gärningar, men bör ingalunda så förstås, som skulle just de nämnda gärningarna vara villkor för varje enskild själs salighet; ty då skulle icke rövaren på korset fått den tillsägelsen: Sannerligen, säger jag dig, i dag skall du vara med mig i paradiset! Summa: bekänn för Herren allt, som brister, bed om och tro den *förlåtelse*, Herren tillsagt alla syndare, låt hans gudomliga tillsägelser därom få gälla för sanna, och sedan skall denna tro visserligen giva håg och villighet att tjäna Kristus i hans bröder. Om det då blir tid och tillfälle därtill eller icke, det gör intet till saken, gärningarna äro för Guds ögon redan gjorda, *så snart vi fått lust att göra dem*, såsom i Ebr. 11: 17 står, att Abraham genom tron *offrade Isak*, då vi likväl veta (av 1 Mos. 22), att ingen offergärning fick utföras, fastän det var Abrahams *vilja* och *mening* att offra; och då säger Herrens Ande, att han offrade.

Må nu detta tillämpas på alla de gjorda frågorna, så kan det tjäna till någon tröst och ledning; och alla de, som *trösta på Herren, dem skall barmhärtighet omfatta*. Denna barmhärtighet och hugsvalelse av Herren tillönskas eder hjärtligt av en broder i Kristus, av en ringa vän och tjänare i ordet.

C-O Rosenius 1857

© Pietisten 2026

Texterna får användas fritt om ditt syfte är att främja Kristi rikes tillväxt.
www.pietisten.com